A low-angle photograph of a soldier in full combat gear, including a helmet and balaclava, holding a rifle. A Ukrainian flag is flying in the background against a blue sky with light clouds. The soldier is positioned in front of a tank. The text is overlaid on the left side of the image.

Моє
ВОЛОНТЕРСТВО
Вознюк Михайло
Григорович

З початку війни на сході 2014 року я їздив своїм стареньким пасажирським автобусом Opel Movano на прифронтові території. Допомагав нашим добровольчим батальйонам тримати свою обороноздатність та підтримувати дух тим, що про них пам'ятають і піклуються в цей складний для нас усіх час. Разом з дружиною надали притулок сім'ї вимушеним переселенцям з м.Сєвєродонецьк.

Волноваха 2014

Возив на передову разом з центром допомоги армії, черкаськими УНСО, автомайданом та на прохання інших волонтерів волонтерські грузи. Які дуже часто не вмщались та перенавантажували авто. За, що отримав подяку від голови ОДА Ткаченка. На початку повномасштабного вторгнення рф вивозив біженців з Возсіятського, що знаходиться на кордоні Миколаївської та Кіровоградської областей, на той час навіть таксисти за величезну платню відмовлялись їхати в ті краї.

Одночасно по черкасам та Червонослобідській ОТГ займався пошуком міток та РДГ. З місцевою Теробороною, допомагав в облаштуванні блокпостів, готував коктейлі “бандерівське смузі”, збирав продукти на передову. Також перераховував кошти на допомогу ЗСУ і продовжую по мірі сил та можливостей.

Волноваха

2014

Неодноразово їздив до Маріуполя, одного разу через постійне перенавантаження автомобіль не зміг продовжити шлях. Тож по гуманітарну допомогу приїхала автівка з позивним “Сніжка”, яка не раз виручала наших захисників, як і в цей раз – вивезла їх з під обстрілу.

Особлива атмосфера взаємодовіри та однієї спільної мети - це довіра самих військових особистого захисту та зброї для позування. Військові завжди з посмішкою і радістю, гостинно, по сімейному зустрічали нас, приймали допомогу, ділились своїми переживаннями, досягненнями, нажаль і втратами також.

Маріупольський аеропорт
2014 рік

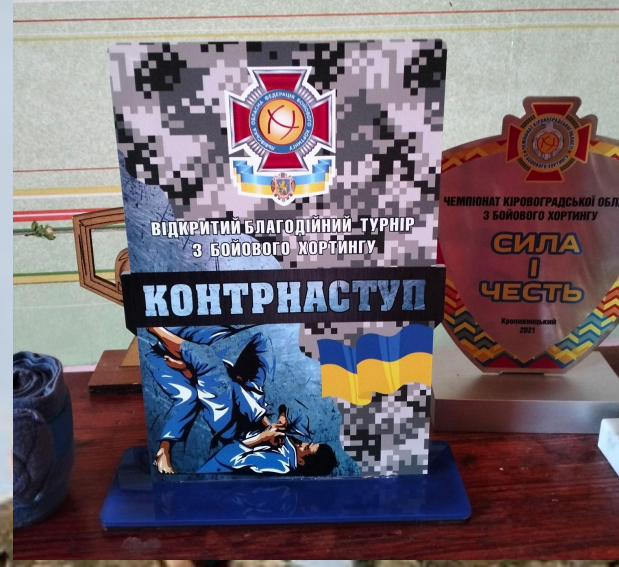
Ступінь взаємовиручки зашкалює
- за нашим поломаним бусом
приїхав командирський пікап з
самих Черкас, щоб відтягти
додому на СТО в Черкаси.

Одночасно займався громадською діяльністю, популяризацією Хортингу та здорового способу життя. Тренував дітей. Очолював міську федерацію хортингу.

Організовував змагання та волонтерські виступи. Задля популяризації спорту та нашого національного бойового мистецтва.

Зараз продовжую свою діяльність на базі клубу юного моряка по розвитку бойового хортингу, навчанню діток любові до ближнього поваги до оточуючих та патріотизму.

Клуб Юних Моряків, представником якого наразі я є, тісно співпрацює з “Благодійним фондом здоров’я і захисту братів Лисенко”. На території клубу організуємо надання гуманітарної допомоги нужденним верствам населення м.Черкаси. Також долучаємось до збору речей першої необхідності з вихованцями клубу.

Десь на блокпосту під
Волновахою

Легендарна “Шилка”

Привіз трьохсотих, з
Дебальцево, на
одужання та ротацію.

Віримо в ЗСУ
перемога за нами!!!
Дякую за увагу!